

[Damgaard Nielsen]

aler. Man behøver da ikke at nedsætte et udvalg, hver eneste gang der er et eller andet, man finder på kunne være farligt. Der er en tendens til, at vi ligesom skal have skreget ind i øret, at nu er de og de ting farlige. Vi har jo også en mulighed for selv på ganske fornuftig vis at omgås dette. Vi har lige drøftet moderniseringen i de forskellige ministerier, og vi ved jo alle sammen, at jo mindre vi pålægger dem af forskellig art, jo lettere fungerer den offentlige sektor.

Derfor kan jeg ikke gå ind for dette forslag.

### Tinning (VS):

Jeg skal starte med at sige, at vi denne gang har valgt at komme hr. Svend Åge Petersen lidt i møde og løse hans problem. Han havde før lidt svært ved at finde rundt i, om det nu var VS eller SF, og jeg skal så oplyse, at SF's ordfører har valgt den løsning simpelt hen at gå. Så kommer hr. Svend Åge Petersen ikke ud i problemer, og så er det oven i købet sådan, at hvad jeg siger, også er på vegne af medforlagsstillerne fra SF. Dermed sparer vi fem minutter, så det er jø udmærket.

Fremgangsmåden i beslutningsforslaget er lagt op på en måde, så den i høj grad imødekommer det, som miljøministeren og også andre har været inde på. Miljøministerens hovedbudskab var vel, at vi skal begrænse eller forbyde anvendelsen af bly dér, hvor vi har nogle sundhedsmæssige eller miljømæssige problemer, og ikke bare sådan i al almindelighed. Det synes jeg er et rigtigt synspunkt. Vi er jo ikke ude efter bly, fordi det er bly. Vi er ude efter bly dér, hvor det giver sundhedsmæssige og miljømæssige problemer.

Det er også derfor, vi har valgt at bruge cadmiumbekendtgørelsen som en slags illustration af, hvad vi forestiller os, og det, vi forestiller os, er altså forbud mod anvendelse af bly på nogle områder, men vi har ikke sagt, at det skal være på alle, for vi erkender fuldt ud, at dette område er for dårligt belyst til den slags meget firkantede, rigoristiske indgreb. Det, vi forestiller os, er derfor forbud på nogle områder som sagt, og så kan der være andre, hvor det er muligt at påvise, at der ikke er nogen sundhedsmæssige eller miljømæssige problemer. Vi har oven i købet

brug for blyet til en eller anden helt speciel anvendelse. I sådanne tilfælde vil vi da kun sige: jamen det er fint, at man i bekendtgørelsen fastholder en dispensationsadgang, sådan som der netop også er i cadmiumbekendtgørelsen. Jeg vil altså godt understrege, at hensigten fra vores side ikke har været det totale, generelle forbud.

Som et eksempel på, hvad man burde forbyde med det samme, har jo flere ordførere, både hr. Camre og hr. Damgaard Nielsen, nævnt de kapsler af bly, som man pynter vinflasker med. Selvfølgelig kan man sige som hr. Damgaard Nielsen, at det er jo bare en pyntegenstand, men problemet er altså, at det er af bly, og at de indgår i husholdningsaffaldet, og når husholdningsaffaldet bidrager med blyforurening, stammer det faktisk i høj grad præcis fra disse pyntegenstande. Det er da et område, hvor vi rolig kunne sige: det anser vi for noget ubetænksomt pjat. Hvis man vil pynte flaskerne, må man hitte på noget andet, som miljømæssigt er uskadeligt. Jeg ved ikke lige, hvordan det skulle gøres, men det kan da være, at nogen kunne få en god idé. Det synes jeg da er et område, hvor det er oplagt at sige, at der må gøres noget.

Jeg tror, det var hr. Svend Åge Petersen, der sagde, at det sikkert var med vilje, når vi ikke nævnte alt det, der allerede er sket på området. Det er nok en misforståelse. Det er rigtigt, som mange har været inde på, at der er sket noget i forhold til bly i benzin og blyhagl, både når det gælder jagt og flugtskydning, og bly i levnedsmidler, i akkumulatorer og sådan noget. Meget af det mener vi at vi blandt mange andre har et stort medansvar for er sket. Det er jo ikke noget, som er blevet påtvunget venstrefløjens, vi kunne sige tværtimod. Vi vedkender os en stor del af medansvaret for, at der er blevet taget de initiativer, og hvis vi havde brugt bemærkningerne til at gennemgå det, kunne det i høj grad være blevet udlagt som utidigt pral. Jeg synes heller ikke, det ville have været urimeligt at udlægge det på den måde. Det er jo ikke sådan, at vi, hver gang vi fremsætter et forslag, skal gennemgå alle de gode ting, vi har gjort førhen. Det ville også gøre, at bemærkningerne blev helt urimelig omfattende i mange tilfælde.

Det er sådan set for at gå direkte ind til kernen og spørge: hvad skal der gøres? at vi